

**URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W POZNANIU**

61-702 Poznań, ul. Gwarna 7
Tel. (0-61) 852-15-17, Tel/Fax (0-61) 852-77-50, Tel. (0-61) 851-86-41
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 4.01.2000r.

RPZ – 500-W/14/99/MR/12J

DECYZJA Nr RPZ 1/2000

Na podstawie art. 104 § 1 k.p.a. i art. 21 ust. 4 ustawy z dnia 24 lutego 1990 roku o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (t.j. Dz.U. z 1999r., nr 52, poz. 547), po przeprowadzeniu analizy wniosku Przedsiębiorstwa Komunalnego Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wronkach z dnia 18.10.1999 roku o wszczęcie postępowania administracyjnego przeciwko Fabryce Maszyn i Urządzeń Przemysłu Spożywczego „SPOMASZ” w upadłości z siedzibą we Wronkach, odmawia się wszczęcia postępowania administracyjnego.

UZASADNIENIE

Przedsiębiorstwo Komunalne Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we Wronkach złożyła wniosek o wszczęcie postępowania przeciwko Fabryce Maszyn i Urządzeń Przemysłu Spożywczego „SPOMASZ” w upadłości z siedzibą we Wronkach zarzucając temu podmiotowi stosowanie praktyk monopolistycznych na rynku dostaw energii cieplnej. Praktyki te wyrażały się w tym, iż Fabryka w obecnym sezonie grzewczym narzuca Przedsiębiorstwu nadmiernie wygórowane ceny energii cieplnej, podwyższając cenę netto za 1GJ z 25, 39 zł do 37, 89zł.

Urząd działając na podstawie przepisu art. 21 ust. 4 ustawy z dnia 24 lutego 1990 roku o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (t.j. Dz.U. z 1999r., nr 52, poz. 547) – zwanej dalej ustawą, odmówił wszczęcia postępowania, z powodu braku legitymacji biernej po stronie syndyka. Ponadto z analizy wniosku i załączonych dokumentów wynikało, że kwestionowane działania syndyka nie noszą znamion praktyk monopolistycznych.

Przedsiębiorstwo podtrzymało swój wniosek o wszczęciu postępowania. Podnosiło ponadto, że Fabryka odmówiła opomiarowania dostarczanego ciepła, co stanowi naruszenie przepisu § 53 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 października 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem,

w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach (Dz.U. z 1998r., nr 132, poz. 867 ze zm.).

Urząd zważył, co następuje.

Fabryka Maszyn i Urządzeń Przemysłu Spożywczego „SPOMASZ” Wronki znajduje się w upadłości.

Zadaniem postępowania upadłościowego jest zaspokojenie możliwie wszystkich wierzycieli upadłego.

Na skutek ogłoszenia upadłości upadły traci z mocy samego prawa zarząd nad majątkiem oraz możliwość korzystania i rozporządzania majątkiem (art. 20 § 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 roku - Prawo upadłościowe – t.j. Dz.U. z 1991r., nr 118, poz. 512 ze zm.). Wskazać należy, że w razie wszczęcia postępowania upadłościowego, gdy spór dotyczy mienia wchodzącego w skład masy upadłości, sąd zawiesza toczące się postępowanie z urzędu (art. 174 § 1 pkt 4 k.p.c.). Cały majątek upadłego obejmuje syndyk, który także zarządza tym majątkiem i przeprowadza jego likwidację (art. 90 ww. rozporządzenia), jakkolwiek masa upadłości należy w dalszym ciągu do upadłego, który z tej racji jest podmiotem praw i obowiązków związanych z tym majątkiem. Syndyk dokonuje likwidacji masy upadłości poprzez sprzedaż ruchomości i nieruchomości upadłego i oraz ściąganie wierzytelności od dłużników upadłego i zrealizowanie innych jego praw majątkowych wchodzących w skład masy upadłości (art. 112 ww. rozporządzenia). Dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa upadłego należy do wyjątków; na prowadzenie przedsiębiorstwa upadłego do trzech miesięcy od ogłoszenia upadłości wymagane jest zezwolenie rady wierzycieli (art. 131 § 1 pkt 1 ww. rozporządzenia), a na prowadzenie przedsiębiorstwa powyżej 3 miesięcy od daty ogłoszenia postanowienia o upadłości potrzebna jest zgoda sądu (art. 114 ww. rozporządzenia).

Z powyższych przepisów wynika, że z chwilą ogłoszenia upadłości upadły zaprzestaje wykonywać swoich zadań statutowych, traci tym samym status przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 lutego 1990 roku o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (tekst jednolity Dz. U. Nr 52 z 1999 r., poz. 547), stąd nie może być stroną postępowania antymonopolowego. Stroną taką nie może być jednakże i syndyk. Zadaniem syndyka nie jest prowadzenie działalności gospodarczej, podlegającej wszelkim rygorom prawa – w tym i prawa antymonopolowego. Jego zadaniem jest jak najkorzystniejsze rozdysponowanie masą upadłości i zaspokojenie wierzycieli upadłego.

W sytuacji, gdy syndyk nie prowadzi działalności gospodarczej nie jest biernie legitymowany do występowania jako strona (w imieniu upadłego) w postępowaniu antymonopolowym. Fakt, że w przedmiotowej sprawie syndyk w rzeczywistości nie prowadzi działalności gospodarczej wynika także z treści pisma tegoż syndyka do Przedsiębiorstwa z dnia 4.10.1999r.. W piśmie tym syndyk zawiadamia Przedsiębiorstwo, że zamierza produkować energię cieplną warunkowo po kosztach własnych, co oznacza, że ta działalność nie jest działalnością zarobkową. Wskazać ponadto należy, że koszty te, a co się z tym wiąże i cena będą identyczne jak w poprzednim sezonie grzewczym. Jakkolwiek uzasadnienie poziomu cen samymi kosztami działalności nie ekskulpuje monopolisty od ewentualnych zarzutów stosowania niedozwolonych praktyk cenowych, bowiem nawet w sytuacji wysokich kosztów własnych monopolistę można postawić ww. zarzuty w sytuacji, gdy inni przedsiębiorcy działający na porównywalnych rynkach stosują niższe ceny, to jednak w sprawie niniejszej nie jest zasadne ani badanie struktury kosztów działalności upadłego, ani porównywanie cen pobieranych przez upadłego z cenami stosowanymi przez innych przedsiębiorców. Dzieje się tak właśnie z uwagi na okoliczność, że badany przedsiębiorca

znajduje się w upadłości, a zadaniem postępowania upadłościowego nie jest restrukturyzacja ani sanacja upadłego, lecz tylko i wyłącznie zaspokojenie wierzycieli. Syndyk nie jest zobligowany do opracowania i wprowadzenia w życie programu naprawczego dla upadłego (a taki program mógłby zmienić na korzystniejszą strukturę kosztów u upadłego).

Na marginesie stwierdzić należy, że zgodnie z treścią przepisu § 53 ust. 6 wskazanego wyżej rozporządzenia system rozliczeń ryczałtowych, mógł być stosowany nie dłużej niż do dnia 30 września 1999 r. Jednakże, jak wynika z akt sprawy (karta 13 akt) Fabryka opomiarowywała dostarczane ciepło co najmniej w dacie 3.04.1998 roku. Natomiast w braku urządzeń umożliwiających określenie ilości ciepła dostarczonego do instalacji centralnego ogrzewania w budynku, niezbędnych do indywidualnego rozliczania kosztów ogrzewania poszczególnych lokali i urządzeń do pomiaru ilości podgrzanej wody wodociągowej, która została zużyta w poszczególnych lokalach lub punktach czerpalnych (§ 39 ust. 1, pkt 1, lit. a - c ww. rozporządzenia) rozliczenie z indywidualnymi odbiorcami w lokalach może następować na podstawie stawek ryczałtowych (§ 48 - § 52 ww. rozporządzenia).

Należy także pokrótce odnieść się do problemu nowej, proponowanej przez syndyka ceny ciepła. Ta zaproponowana cena (39, 89 zł + 22% VAT) jest wynikiem odejścia przez Fabrykę od dotowania cen ciepła (karta 32 akt). Jak już wskazano wyżej zadaniem syndyka jest jak najkorzystniejsze zaspokojenie wierzycieli. Gdyby syndyk nadal dotował niektórych odbiorców znalazłby się w kolizji z interesami wierzycieli, które to interesy ma chronić. Stąd zasadne jest, aby syndyk stosował wobec odbiorców ceny, których nie dotuje.

Stąd działania syndyka w przedmiotowej sprawie nie noszą znamion praktyk monopolistycznych.

Mając na uwadze powyższe postanowiono nie wszczynać postępowania.

Od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Poznaniu.

DYREKTOR
Delegatury w Poznaniu

dr Edward Stawicki